

581

Besluit van 7 juli 1994, houdende wijziging van het Besluit subsidiëring en stimulering voorzieningen van maatschappelijk en sociaal-cultureel welzijn

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 8 november 1993, Directie Algemeen Sociaal Beleid, nr. 935325;

Gelet op artikel 10, eerste lid, van de Welzijnswet 1994;

De Raad van State gehoord (advies van 18 januari 1994, no. W 13.93 0739);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 4 juli 1994, DASB/BJA-942377;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Besluit subsidiëring en stimulering voorzieningen van maatschappelijk en sociaal-cultureel welzijn¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel a komt te luiden:
 - a. de wet: de Welzijnswet 1994;
2. Onderdeel b komt te luiden:
 - b. uitvoerder: degene die activiteiten aanbiedt op een beleidsterrein dat tot de verantwoordelijkheid van het Rijk behoort;
3. Onderdeel c vervalt.
4. Onderdeel d wordt geletterd c en komt te luiden:
 - c. investering: uitgaven ten behoeve van verwerving, bouw, verbouwing of eerste inrichting van een onroerend goed;
5. Onderdeel e vervalt.
6. Onderdeel f wordt geletterd d en komt te luiden:
 - d. uitkering: een specifieke uitkering als bedoeld in artikel 9 van de wet;
7. Onderdeel g wordt geletterd e.
8. In onderdeel e (nieuw) wordt de punt aan het slot van onderdeel twee vervangen door een puntkomma en wordt een derde onderdeel toegevoegd, luidende:

3. degenen aan wie een voorwaardelijke vergunning tot verblijf als bedoeld in artikel 9a van de Vreemdelingenwet is verleend;

9. Onderdeel h wordt geletterd f en in dat onderdeel wordt «opvangprogramma» vervangen door: integratieprogramma.

10. Onderdeel i vervalt, onder vervanging van de puntkomma aan het slot van onderdeel f (nieuw) door een punt.

B

In het opschrift van hoofdstuk II wordt «voorzieningen» vervangen door: activiteiten en investeringen.

C

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. De aanhef komt te luiden: Onze minister kan aan een uitvoerder subsidie verstrekken, mits:

2. In onderdeel b, onder 1°, wordt na «activiteiten» toegevoegd: of investering.

3. In onderdeel b, onder 3°, wordt «de voorziening» vervangen door: de activiteiten of de investering.

D

Artikel 3 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. Bij ministeriële regeling kunnen met het oogmerk een doelmatige besteding van de beschikbare middelen te waarborgen in ieder geval nadere regels worden gesteld met betrekking tot:

a. het minimum aantal leden van de uitvoerder dan wel het minimum aantal gebruikers of de minimum omvang van de activiteiten;

b. de plaatsen waar uitvoerders gevestigd zijn;

c. de samenwerking tussen uitvoerders;

d. de omvang en inrichting van accommodaties;

e. de afstemming van de activiteiten van de uitvoerder op het beleid van de gemeente in het kader van de sociale vernieuwing, en

f. de door de gebruikers, hun ouders of stiefouders te betalen bijdragen in de kosten van activiteiten.

2. Na het derde lid wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. Bij ministeriële regeling kunnen nadere regels worden gesteld met het oogmerk een verantwoorde kwaliteit van de activiteiten te bewerkstelligen. Zodanige regels zijn ten aanzien van een uitvoerder van uitvoerend werk of steunfunctiewerk niet van toepassing, indien de uitvoerder deelneemt aan een landelijk kwaliteitssysteem als bedoeld in artikel 7, vierde lid, van de wet.

E

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt «een voorziening» vervangen door: activiteiten.

2. In de aanhef van het tweede lid wordt «voorzieningen» vervangen door: activiteiten.

3. In het tweede lid, onder c, wordt «voorziening» vervangen door: activiteiten.

F

In artikel 5 vervallen het eerste lid alsmede de aanduiding «2.» voor het tweede lid.

G

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt «drie maanden» vervangen door: dertien weken.
2. In het vierde lid, eerste volzin, wordt «de voorziening of het experiment» vervangen door: de activiteiten.
3. In het vierde lid, tweede volzin, wordt «en voor welke groepen deze zijn bestemd» vervangen door: , voor welke groepen deze zijn bestemd en op welke wijze wordt voldaan aan artikel 7, eerste lid, van de wet.

H

Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:
 1. Onze minister geeft een beschikking op een aanvraag binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag.
 2. Het tweede en vierde lid vervallen, onder vernummering van het derde lid tot tweede lid.
 3. De aanhef van het tweede lid (nieuw) komt te luiden:
Indien de beschikking een toezegging tot het verstrekken van een subsidie inhoudt, wordt daarbij medegedeeld:.
 4. Onderdeel c van het tweede lid (nieuw) vervalt.
 5. Onderdeel d van het tweede lid (nieuw) wordt geletterd c. In dat onderdeel wordt «artikel 5, tweede lid» vervangen door: artikel 5.

I

Na artikel 8 worden twee artikelen ingevoegd, luidende:

Artikel 8a

1. Zolang het subsidie niet is vastgesteld, kan Onze minister een beschikking als bedoeld in artikel 8, tweede lid, intrekken of ten nadele van de uitvoerder wijzigen, indien:
 - a. de activiteiten of de investering waarvoor subsidie is toegezegd niet of niet geheel hebben plaatsgevonden of zullen plaatsvinden;
 - b. de uitvoerder niet heeft voldaan aan de aan het subsidie verbonden verplichtingen;
 - c. de uitvoerder onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beschikking op de aanvraag tot subsidie zou hebben geleid;
 - d. de subsidiatoezegging anderszins onjuist was en de uitvoerder dit wist of behoorde te weten, of
 - e. het subsidie is toegezegd onder een voorwaarde en die voorwaarde niet is vervuld.
2. De intrekking of wijziging op grond van het eerste lid werkt terug tot en met het tijdstip waarop het subsidie is toegezegd, tenzij bij de intrekking of wijziging anders is bepaald.
3. Zolang het subsidie niet is vastgesteld, kan Onze minister een beschikking als bedoeld in artikel 8, tweede lid, met inachtneming van een redelijke termijn intrekken of ten nadele van de uitvoerder wijzigen, voor zover:
 - a. de subsidiatoezegging onjuist was, of
 - b. veranderde omstandigheden of gewijzigde inzichten zich in overwegende mate tegen voortzetting of ongewijzigde voortzetting van het subsidie verzetten.
4. Bij intrekking of wijziging op grond van het derde lid vergoedt Onze minister de schade die de uitvoerder lijdt doordat hij in vertrouwen op het

subsidie anders heeft gehandeld dan hij zonder subsidie zou hebben gedaan.

Artikel 8b

1. Nadat een subsidie-aanvraag is ingediend, kan Onze minister voorschotten verlenen.
2. Onze minister kan met betrekking tot de bevoorschotting nadere regels stellen.
3. Indien de subsidie-aanvraag te laat wordt ingediend en Onze minister de aanvraag desondanks in behandeling neemt, kan hij het verlenen van voorschotten evenredig later doen plaatsvinden.
4. De betaling van een voorschot kan worden opgeschort met ingang van de dag waarop Onze minister aan de uitvoerder schriftelijk kennis geeft van het ernstig vermoeden dat er grond bestaat toepassing te geven aan artikel 8a, eerste lid, tot en met de dag waarop de beschikking omtrent de intrekking of wijziging is bekendgemaakt of de dag waarop sedert de kennisgeving van het ernstig vermoeden twaalf weken zijn verstreken.

J

In artikel 10, eerste lid, wordt «voorzieningen» vervangen door: uitvoerders.

K

In artikel 14, eerste lid, wordt «drie maanden» steeds vervangen door: dertien weken.

L

Aan het slot van artikel 16, derde volzin, wordt toegevoegd: , alsmede op welke wijze is voldaan aan artikel 7, eerste lid, van de wet.

M

Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste en tweede lid komen te luiden:
 1. Binnen zes maanden na ontvangst van de bescheiden, bedoeld in de artikelen 14, eerste lid, en 16, geeft Onze minister een beschikking tot vaststelling van het subsidie.
 2. Het subsidie wordt vastgesteld overeenkomstig de subsidietoezegging, met dien verstande dat het subsidie lager kan worden vastgesteld, indien:
 - a. de activiteiten of de investering waarvoor subsidie is toegezegd niet of niet geheel hebben plaatsgevonden;
 - b. de uitvoerder niet heeft voldaan aan de aan het subsidie verbonden verplichtingen;
 - c. de uitvoerder onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beschikking op de aanvraag tot subsidie zou hebben geleid;
 - d. de subsidietoezegging anderszins onjuist was en de uitvoerder dit wist of behoorde te weten, of
 - e. het subsidie is toegezegd onder een voorwaarde en die voorwaarde niet is vervuld.
 2. Het vierde lid vervalt en na het tweede lid wordt, onder vernummering van het derde lid tot vierde lid, een lid ingevoegd, luidende:
 3. Voor zover het bedrag van het subsidie afhankelijk is van de werkelijke kosten van de activiteiten of de investering waarvoor subsidie is toegezegd, worden kosten die in redelijkheid niet als noodzakelijk kunnen

worden beschouwd bij de vaststelling van het subsidie niet in aanmerking genomen.

3. Na het vierde lid (nieuw) worden, onder vernummering van het vijfde lid tot zevende lid, twee leden ingevoegd, luidende:

5. Binnen vier weken na de subsidievaststelling wordt het subsidiebedrag overeenkomstig die vaststelling betaald, onder verrekening van de betaalde voorschotten.

6. De betaling van het subsidiebedrag kan worden opgeschort met ingang van de dag waarop Onze minister aan de uitvoerder schriftelijk kennis geeft van het ernstige vermoeden dat er grond bestaat om toepassing te geven aan artikel 17a, tot en met de dag waarop de beschikking omtrent de intrekking of wijziging is bekendgemaakt of de dag waarop sedert de kennisgeving van het ernstig vermoeden twaalf weken zijn verstreken.

N

Na artikel 17 wordt in paragraaf 5 een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 17a

1. Onze minister kan de subsidievaststelling intrekken of ten nadele van de uitvoerder wijzigen:

a. op grond van feiten of omstandigheden waarvan hij bij de subsidievaststelling redelijkerwijs niet op de hoogte kon zijn en op grond waarvan het subsidie lager zou zijn vastgesteld;

b. indien de subsidievaststelling onjuist was en de uitvoerder dit wist of behoorde te weten, of

c. indien de uitvoerder na de subsidievaststelling niet heeft voldaan aan verplichtingen, verbonden aan het subsidie.

2. De intrekking of wijziging op grond van het eerste lid werkt terug tot en met het tijdstip waarop het subsidie is vastgesteld, tenzij bij de intrekking of wijziging anders is bepaald.

3. De subsidievaststelling kan niet meer worden ingetrokken of ten nadele van de uitvoerder worden gewijzigd, indien vijf jaren zijn verstreken sedert de dag waarop zij is bekendgemaakt dan wel, in het geval, bedoeld in het eerste lid, onder c, sedert de dag waarop de handeling in strijd met de verplichting is verricht of de dag waarop aan de verplichting had moeten zijn voldaan.

O

In artikel 19, tweede, derde en vierde lid, wordt «voorziening» steeds vervangen door: uitvoerder.

P

In artikel 20, tweede lid, wordt «modellen» vervangen door: formulieren.

Q

In artikel 21, derde lid, wordt «de voorzieningen die tot zijn bemoeiing behoren» vervangen door: de activiteiten op een beleidsterrein dat tot de verantwoordelijkheid van het Rijk behoort.

R

In het opschrift van hoofdstuk III vervalt: aan provincies en gemeenten.

S

Artikel 22 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. Indien Onze minister ten behoeve van activiteiten op een beleidsterrein dat tot de verantwoordelijkheid van het Rijk behoort, een uitkering verstrekt aan een provincie of een gemeente, zijn de artikelen 23 tot en met 28 van toepassing. In afwijking van de eerste volzin zijn op uitkeringen als bedoeld in de artikelen 27a en 27b, de artikelen 23 tot en met 27 niet van toepassing en zijn de artikelen 17, zesde en zevende lid, en 17a van overeenkomstige toepassing.

2. Na het eerste lid wordt, onder vernummering van het tweede lid tot derde lid, een lid ingevoegd, luidende:

2. Indien Onze minister ten behoeve van activiteiten op een beleidsterrein dat tot de verantwoordelijkheid van het Rijk behoort, aan een derde een uitkering verstrekt, waarvan de verstrekking afhankelijk is van de verstrekking van een bijdrage door een gemeente of provincie aan de betrokken derde, zijn de artikelen 2 tot en met 21 van overeenkomstige toepassing.

3. In het derde lid (nieuw) wordt na onderdeel b, onder vervanging van de punt aan het slot van dat onderdeel door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

c. voor zover zulks past in de beleidsvoornemens die door Onze minister kenbaar zijn gemaakt aan de beide Kamers der Staten-Generaal.

T

Artikel 23 komt te luiden:

Artikel 23

Een uitkering ter bestrijding van kosten als bedoeld in artikel 22, eerste lid, eerste volzin, bestaat per jaar uit een in de memorie van toelichting bij de wet tot vaststelling van hoofdstuk XVI van de rijksbegroting voor het desbetreffende jaar of bij ministeriële regeling aangegeven bedrag per door Onze minister voor een uitkering in aanmerking gebrachte en gerealiseerde eenheid dan wel een in die memorie of bij ministeriële regeling aangegeven percentage van de werkelijk gemaakte kosten, voor zover die tevoren door Onze minister zijn aanvaard.

U

Artikel 24 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt «drie maanden» vervangen door: dertien weken.

2. In het tweede lid, onder a, wordt «vervat in het plan» vervangen door: bedoeld in artikel 22, derde lid, onder c.

3. In het tweede lid, onder d, wordt «de voorzieningen» vervangen door: de activiteiten.

V

Artikel 25 komt te luiden:

Artikel 25

1. Onze minister geeft een beschikking op de aanvraag binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag.

2. Indien de beschikking een toezegging tot het verstrekken van een

uitkering inhoudt, wordt het bedrag van de toegezegde uitkering vermeld dan wel de wijze waarop het bedrag van de uitkering wordt bepaald.

3. Op een toegezegde uitkering worden voorschotten verstrekt.

4. De artikelen 8a en 8b, tweede, derde en vierde lid, zijn op uitkeringen van overeenkomstige toepassing.

W

Artikel 26, tweede lid, komt te luiden:

2. Binnen zes maanden na ontvangst van een verklaring als bedoeld in het eerste lid geeft Onze minister een beschikking tot vaststelling van de uitkering. De artikelen 17, tweede, vijfde, zesde en zevende lid, en 17a zijn op uitkeringen van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de uitkering eveneens op een lager bedrag kan worden vastgesteld indien niet uit een verklaring als bedoeld in het eerste lid blijkt dat de uitkering is besteed ten behoeve van het doel waarvoor zij was bestemd.

X

Artikel 27 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt «drie maanden» vervangen door: dertien weken.

2. In het eerste lid wordt «model» vervangen door: formulier.

3. In het tweede lid wordt «ten behoeve van zijn beleid ten aanzien van de stimulering van voorzieningen en de bevordering van de totstandkoming van nieuwe voorzieningen» vervangen door: ten behoeve van zijn beleid inzake de landelijke functie.

Y

Artikel 27a wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid vervalt, onder vernummering van het tweede tot en met vierde lid tot eerste tot en met derde lid.

2. In de eerste volzin van het eerste lid (nieuw) wordt «De uitkering bedraagt» vervangen door: De uitkering aan gemeenten in de kosten van integratieprogramma's bedraagt.

3. De derde volzin van het eerste lid (nieuw) komt te luiden: Voor de toepassing van deze bepaling wordt met de uitkering, bedoeld in de eerste volzin, een zodanige uitkering op grond van een overeenkomst tussen Onze minister en een gemeente inzake het bieden van opvang aan asielzoekers of houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf, gelijkgesteld.

4. In het derde lid (nieuw) wordt «als bedoeld in het eerste lid en tweede lid» vervangen door «, bedoeld in het eerste lid» en wordt «opvangprogramma» vervangen door «integratieprogramma».

5. Het vijfde lid vervalt.

Z

Artikel 27c, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel a wordt «artikel 27a, tweede lid» vervangen door: artikel 27a, eerste lid.

2. In onderdeel c wordt «het opvangprogramma» vervangen door: het integratieprogramma.

AA

Na artikel 27c wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 27d

1. Onze minister geeft een beschikking op een aanvraag voor uitkeringen als bedoeld in de artikelen 27a en 27b binnen dertien weken na ontvangst van de aanvraag.

2. Indien de beschikking een toekenning van een uitkering inhoudt, wordt die uitkering betaald binnen vier weken na het geven van de beschikking.

BB

Artikel 29 komt te luiden:

Artikel 29

De hoofdstukken I en III zijn niet van toepassing op uitkeringen die worden verstrekt op grond van een overeenkomst die Onze minister vóór 1 januari 1995 met een gemeente heeft gesloten inzake het bieden van opvang aan asielzoekers of houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf.

CC

Na artikel 29 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 29a

1. Een aanvraag van een uitkering voor het jaar 1994 ten behoeve van de stimulering van de totstandkoming van kinderopvangvoorzieningen, de stimulering van de totstandkoming van meldpunten of de stimulering van andere ondersteuningsactiviteiten ten behoeve van kinderopvang, wordt, in afwijking van artikel 24, eerste lid, ingediend vóór 1 februari 1994. Een aanvraag van een gemeente ten behoeve van de stimulering van de totstandkoming van kinderopvangvoorzieningen heeft betrekking op de jaren 1994 en 1995 te zamen. Op een aanvraag als bedoeld in de tweede volzin is artikel 24, tweede lid, niet van toepassing.

2. In afwijking van artikel 26, eerste lid, wordt een verklaring als bedoeld in dat lid met betrekking tot een uitkering als bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, overgelegd vóór 1 november 1996. Uit een verklaring als bedoeld in artikel 26, eerste lid, blijkt tevens of voldaan is aan de krachtens het derde lid gestelde regels.

3. Voor de jaren 1994 en 1995 kunnen bij ministeriële regeling ten aanzien van uitkeringen als bedoeld in het eerste lid nadere regels worden gesteld.

DD

Artikel 31 komt te luiden:

Artikel 31

Dit besluit berust op artikel 10, eerste lid, van de Welzijnswet 1994.

EE

Artikel 32 vervalt.

ARTIKEL II

1. Op de voor het jaar 1994 te verstrekken subsidies ten behoeve van activiteiten op de terreinen welzijn gehandicapten of welzijn ouderen dan wel ten behoeve van activiteiten van internaten voor kinderen van binnenschippers en kermisexploitanten zijn, in plaats van de hoofdstukken I en II van het Besluit subsidiëring en stimulering voorzieningen van maatschappelijk en sociaal-cultureel welzijn, respectievelijk de Subsidieregeling gehandicaptenbeleid 1993, de Subsidieregeling ouderenbeleid en de Subsidieregeling internaten voor kinderen van binnenschippers en kermisexploitanten van toepassing.

2. Indien vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit een subsidie of uitkering voor het jaar 1994 is toegezegd ten behoeve van activiteiten, anders dan bedoeld in het eerste lid, die niet onder de reikwijdte van de Welzijnswet vielen, gelden, in plaats van de hoofdstukken I en II, onderscheidenlijk III, van het Besluit subsidiëring en stimulering voorzieningen van maatschappelijk en sociaal-cultureel welzijn, de door Onze minister aan een zodanige subsidie of uitkering verbonden voorschriften.

ARTIKEL III

De tekst van het Besluit subsidiëring en stimulering voorzieningen van maatschappelijk en sociaal-cultureel welzijn wordt in het Staatsblad geplaatst.

ARTIKEL IV

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst, en werkt terug tot en met 1 januari 1994.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 7 juli 1994

Beatrix

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona

Uitgegeven de *negende* augustus 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

¹ Stb. 1988, 17; laatstelijk gewijzigd bij het besluit van 20 april 1994, Stb. 330

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 september 1994, nr. 175

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Onlangs is de Welzijnswet 1994 in werking getreden. Deze wet werkt terug tot en met 1 januari 1994. De Welzijnswet 1994 treedt in de plaats van de «oude» Welzijnswet (Stb. 1987, 73).

De nieuwe Welzijnswet biedt, evenals de voorafgaande wet, onder meer een basis voor het verstrekken van subsidies en specifieke uitkeringen door de Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Bij algemene maatregel van bestuur dienen ter zake van deze bekostiging regels te worden gesteld. In de Welzijnswet 1994 is hiertoe het – op de «oude» wet gebaseerde – Besluit subsidiëring en stimulering voorzieningen van maatschappelijk en sociaal-cultureel welzijn gehandhaafd door dit besluit een grondslag in de nieuwe wet te geven.

In artikel 10, tweede lid, van de Welzijnswet 1994 zijn enige onderwerpen genoemd ten aanzien waarvan in een bekostigingsbesluit als vorenbedoeld in ieder geval regels moeten worden gesteld. Het Besluit subsidiëring en stimulering voorzieningen voor maatschappelijk en sociaal-cultureel welzijn (hierna te noemen: het Besluit) voldeed niet geheel aan deze eisen en behoefde om die reden wijziging. Voorts dient een aantal wijzigingen van veelal technische aard in het Besluit te worden aangebracht, teneinde het Besluit goed te laten aansluiten op de terminologie en de structuur van de nieuwe wet.

Het onderhavige besluit strekt ertoe wijzigingen als vorenbedoeld in het Besluit aan te brengen. Bovendien worden in het Besluit enige aanpassingen aangebracht die verband houden met de inwerkingtreding van de eerste tranche van de Algemene wet bestuursrecht (hierna te noemen: Awb) en de aanpassing van de Vreemdelingenwet, beide met ingang van 1 januari 1994.

De in het onderhavige besluit opgenomen wijzigingen vloeien derhalve uitsluitend voort uit de inwerkingtreding van de Welzijnswet 1994 (hierna te noemen: de wet), de Awb en de aanpassing van de Vreemdelingenwet. Opgemerkt zij dat het Besluit ook om beleidsinhoudelijke redenen aanpassing behoeft. De in dit kader gewenste wijzigingen zijn echter nog niet geheel uitgekristalliseerd. Het is de bedoeling zodanige wijzigingen met ingang van 1 januari 1995 tot stand te brengen. Dit zal leiden tot een geheel herzien besluit.

Het ontwerp van het onderhavige besluit is een maand vóór de voordracht geplaatst in de Staatscourant (Stcrt. 1993, 189). Naar aanleiding hiervan heb ik geen reacties ontvangen.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1

Onderdeel A

In artikel 1, onder b, van het Besluit was het begrip «uitvoerder» omschreven als: degene die een voorziening in stand houdt. Deze definitie behoeft wijziging, aangezien het in de «oude» wet omschreven begrip «voorziening», in de Welzijnswet 1994 niet langer wordt gehanteerd.

Het begrip «uitvoerder» wordt thans omschreven als: degene die activiteiten aanbiedt op een beleidsterrein dat tot de verantwoordelijkheid van het Rijk behoort. Onder deze omschrijving vallen in ieder geval allen die

activiteiten aanbieden op het terrein van de landelijke functie (artikel 4, derde lid, van de wet). Dit betekent dat ook bijvoorbeeld degenen die onderzoek verrichten ten behoeve van het signaleren en analyseren van ontwikkelingen in de samenleving, als uitvoerder worden aangemerkt. Verder vallen onder de nieuwe omschrijving degenen die activiteiten ontplooiën op krachtens artikel 5, eerste lid, van de wet aan de verantwoordelijkheid van het Rijk toebedeelde terreinen (zie het Besluit afwijking verantwoordelijkheidstoedeling welzijnsbeleid).

De omschrijving van het begrip «experiment» is geschrapt. Voorheen bestond behoefte aan een afzonderlijke regeling voor de bekostiging van experimenten, omdat experimenten niet onder de wettelijke definitie van voorziening vielen. Aangezien de definitie van voorziening is vervallen en experimenten thans worden aangemerkt als activiteiten in het kader van de landelijke functie, kan de afzonderlijke regeling ten aanzien van experimenten, alsmede de begripsomschrijving daarvan, vervallen.

In de definitie van het begrip «investering» zijn de woorden «ten behoeve van een voorziening» vervallen. Dit in verband met het feit dat het woord voorziening in de nieuwe wet niet meer wordt gehanteerd. Door artikel 9 van de nieuwe wet zijn vorenbedoelde woorden bovendien overbodig geworden. Uit dat artikel blijkt dat sprake moet zijn van een activiteit op een beleidsterrein dat tot de verantwoordelijkheid van het Rijk behoort. Dit betekent dat in de kosten van verwerving, bouw, verbouwing of eerste inrichting van een onroerend goed uitsluitend subsidie kan worden verstrekt, indien het desbetreffende onroerend goed wordt aangewend ten behoeve van een zodanig beleidsterrein. De toepassing van het begrip is op deze wijze voldoende begrensd.

De definitie van het begrip «plan» is geschrapt, nu in de nieuwe wet niet meer in een zodanig plan is voorzien (zie ook de toelichting op artikel I, onder S en T).

Ook de omschrijving van het begrip «voorziening voor maatschappelijke opvang» kan vervallen. De bekostiging van zodanige voorzieningen vindt met ingang van 1 januari 1994 plaats op grond van de Tijdelijke wet stimulering sociale vernieuwing. Dit betekent dat artikel 3, tweede lid, onder g, van het Besluit kan vervallen. Aangezien het begrip «voorziening voor maatschappelijke opvang» in het Besluit verder niet wordt gebruikt, is de omschrijving daarvan geschrapt.

De definitie van verblijfsgerechtigden (artikel 1, onder g, oud) is relevant voor de toepassing van de artikelen 27a en 27b. Deze artikelen hebben betrekking op uitkeringen aan gemeenten ten behoeve van de integratie van verblijfsgerechtigden alsmede ten behoeve van de huisvesting van groepen verblijfsgerechtigden.

Bij de wijziging van de Vreemdelingenwet is de voorlopige vergunning tot verblijf ingevoerd. Het is de bedoeling dat aan gemeenten ook ten behoeve van degenen aan wie een zodanige voorlopige vergunning is verleend een uitkering als bedoeld in de artikelen 27a en 27b kan worden verstrekt. Om die reden is de definitie van verblijfsgerechtigden aangevuld met vorenbedoelde categorie personen.

In onderdeel h (oud) was het begrip «opvangprogramma» gedefinieerd. In de herziene Welzijnswet wordt uitdrukkelijk onderscheid gemaakt tussen «opvang» en «integratie». De activiteiten waarop het in onderdeel h (oud) bedoelde programma betrekking heeft – te weten activiteiten gericht op de bevordering van de zelfredzaamheid van verblijfsgerechtigden in de Nederlandse samenleving – worden blijkens de memorie van toelichting bij het voorstel voor vorenbedoelde wet (Kamerstukken II 1992/93, 23 315,

nr. 3, blz. 6) aangemerkt als «integratie». Om onduidelijkheid te voorkomen wordt derhalve het woord «opvangprogramma» vervangen door «integratieprogramma».

Onderdeel C

Anders dan in de «oude» wet is in de Welzijnswet 1994 niet de bepaling opgenomen dat de minister jaarlijks vaststelt welke voorzieningen voor bekostiging in aanmerking zullen komen. De verwijzing naar een zodanige bepaling is derhalve geschrapt.

In artikel 9 van de Welzijnswet 1994 is aangegeven dat de minister subsidie kan verstrekken ten behoeve van activiteiten die behoren tot een beleidsterrein dat op grond van de wet tot de verantwoordelijkheid van het Rijk behoort. Artikel 2 van het Besluit brengt met zich mee dat een zodanig subsidie uitsluitend kan worden verstrekt, indien voldaan is aan de in dit artikel opgenomen voorwaarden.

Onderdeel D

In de opsomming in het tweede lid van artikel 3 zijn uitsluitend de onderwerpen gehandhaafd die betrekking hebben op de doelmatige besteding van de beschikbare middelen. Ten aanzien van de mogelijkheid om nadere regels ter zake van de kwaliteit van uitvoerend werk of steunfunctiewerk te stellen, is aangesloten bij het in artikel 7, eerste lid, van de wet opgenomen kwaliteitssysteem. Door artikel 3, vierde lid (nieuw), wordt bewerkstelligd dat de minister nadere regels kan stellen ter zake van de kwaliteit van uitvoerend werk of steunfunctiewerk, doch dat deze regels niet van toepassing zijn indien de uitvoerder deelneemt aan een landelijk kwaliteitssysteem op het desbetreffende beleidsterrein.

Onderdeel F

Zoals in de toelichting op onderdeel A reeds is opgemerkt, bestaat geen behoefte meer aan een afzonderlijke regeling omtrent de bekostiging van experimenten. Nu experimenten kunnen worden aangemerkt als activiteiten op het terrein van de landelijke functie, is artikel 4 op de bekostiging van experimenten zonder meer van toepassing.

Onderdeel G

Ter bevordering van de eenheid binnen de regelgeving wordt de in artikel 7, eerste lid, genoemde termijn overeenkomstig de Awb niet langer uitgedrukt in maanden, doch in weken.

Ten aanzien van de wijziging, onder 3, wordt het volgende opgemerkt. In artikel 7, eerste lid, van de wet is voor uitvoerders van uitvoerend werk en steunfunctiewerk de algemene subsidievoorwaarde opgenomen dat zij er zorg voor moeten dragen dat het werk van verantwoorde kwaliteit is. De uitvoerder dient aan te geven op welke wijze hij aan deze subsidievoorwaarde zal voldoen. In dit verband zij opgemerkt dat aan die subsidievoorwaarde onder meer kan worden voldaan door deelname aan een landelijk kwaliteitssysteem als bedoeld in artikel 7, vierde lid, van de wet, indien voor het desbetreffende terrein een zodanig systeem tot stand is gekomen.

Onderdeel H

De wijziging van het eerste lid en het schrappen van het tweede lid van artikel 8 houden verband met de inwerkingtreding van de eerste tranche van de Awb.

Door het hanteren van het in artikel 1:3 Awb gedefinieerde begrip «beschikking» kan in artikel 8, eerste lid, het schriftelijkheidsvereiste vervallen. De wijze van bekendmaking van een beschikking is geregeld in artikel 3:41 Awb.

Het motiveringsvereiste van artikel 8, tweede lid (oud), is geschrapt in verband met de artikelen 4:16 en 4:17 Awb.

Voorts is in verband met artikel 4:13 Awb ook de beslissing op een aanvraag voor een investeringssubsidie aan een uitdrukkelijke termijn gebonden.

Wat betreft de wijzigingen in onderdeel H, onder 4 en 5, wordt verwezen naar onderdeel F.

In artikel 8, vierde lid, was geregeld dat een subsidietoezegging in een bepaald geval gewijzigd of ingetrokken kan worden. In artikel 8a is thans ter zake van de wijziging en intrekking van subsidietoezeggingen een uitgebreidere regeling opgenomen. Artikel 8, vierde lid, is om die reden geschrapt.

Onderdeel I

In artikel 8a wordt bepaald in welke gevallen de minister een beschikking, inhoudende een subsidietoezegging, kan intrekken of ten nadele van de uitvoerder kan wijzigen. Het Besluit bevatte hieromtrent slechts een beperkte regeling (artikel 8, vierde lid, oud) die niet limitatief bedoeld was. Nu in artikel 10, tweede lid, van de wet is bepaald dat in het bekostigingsbesluit regels moeten worden opgenomen met betrekking tot onder meer de intrekking en wijziging van een subsidieverlening, is in artikel 8a een uitgebreide regeling ter zake opgenomen.

De bepalingen van artikel 8a zijn ontleend aan de artikelen 4.2.6.1. en 4.2.6.3. van het wetsvoorstel tot Aanvulling van de Algemene wet bestuursrecht (Derde tranche Algemene wet bestuursrecht), Kamerstukken 1993/94, 23 700 (hierna te noemen: Awb-derde tranche).

Het eerste lid regelt de intrekking en wijziging met terugwerkende kracht. Deze is mogelijk indien sprake is van omstandigheden die (mede) voor rekening van de uitvoerder komen.

De in onderdeel a van het eerste lid genoemde grond spreekt voor zichzelf. Onderdeel a zal veelal kunnen worden toegepast in geval van faillissement en soms in geval van surséance van betaling. Immers, faillissement zal meestal, en surséance kan meebrengen dat de activiteiten waarvoor het subsidie is toegezegd niet of niet geheel meer plaatsvinden of zullen plaatsvinden. In dat geval kan de minister tot intrekking of wijziging overgaan alsmede, daarop vooruitlopend, de betaling van eventuele voorschotten opschorten (artikel 8b, vierde lid). Ook indien de activiteiten om andere redenen niet hebben plaatsgevonden of zullen plaatsvinden, zal daarvoor uiteraard geen subsidie worden verstrekt.

Onderdeel b maakt het mogelijk de subsidietoezegging te wijzigen of in te trekken in verband met het niet nakomen van aan het subsidie verbonden verplichtingen.

Onderdeel c ziet op het verstrekken van onjuiste gegevens. Hierbij is niet de eis gesteld dat de uitvoerder van die onjuistheid op de hoogte was of behoorde te zijn.

Wel kan de verwijtbaarheid, net als bij de overige in het eerste lid genoemde gronden, een rol spelen bij het bepalen van de omvang van de verlaging van het toegezegde bedrag.

Bij de in onderdeel d genoemde grond gaat het om gevallen, waarin de subsidietoezegging kennelijk onjuist is, anders dan als gevolg van het verstrekken van onjuiste gegevens door de uitvoerder. Gedacht kan

worden aan kennelijke typefouten of berekeningsfouten van de zijde van de minister. Ook in gevallen waarin de uitvoerder uit eerdere contacten met het ministerie niet in redelijkheid kan menen dat de minister de beschikking heeft willen geven zoals zij naar de letter luidt, kan de uitvoerder zich niet op het formele standpunt stellen dat de letter van de beschikking steeds beslissend is.

Onderdeel e ziet op de mogelijkheid het subsidie in te trekken of te wijzigen indien een aan het subsidie verbonden voorwaarde niet is vervuld. Gedacht kan in dit verband bijvoorbeeld worden aan de voorwaarde dat de wetgever voldoende middelen heeft toegestaan. Overigens zal het in dit geval, met name bij structurele subsidies, veelal niet zorgvuldig zijn om de subsidietoezegging met terugwerkende kracht te wijzigen. Bij de wijzigingsbeschikking zal dan moeten worden bepaald op welke termijn de wijziging plaatsvindt. Het tweede lid biedt hiertoe de mogelijkheid.

De omvang van de verlaging in het kader van artikel 8a, eerste lid, hangt van verschillende factoren af. In het geval onder a, zal het subsidie uiteraard op nihil worden vastgesteld indien de gesubsidieerde activiteit in het geheel niet is verricht. Maar ook als de activiteiten gedeeltelijk wel zijn verricht, kan vaststelling op nihil in de rede liggen. Vaak zal dan immers gezegd moeten worden dat niet de activiteit is verricht die de minister bij de subsidietoezegging voor ogen stond. Zo zal de minister geen subsidie hoeven te geven – ook geen half subsidie – voor een maar half uitgevoerd onderzoek. Uiteraard dient ook bij het vaststellen van het subsidie op een lager bedrag dan strikt rekenkundig overeenkomt met het niet verrichte deel van de activiteit, steeds in het oog te worden gehouden dat het lager vaststellen niet onevenredig mag zijn met de daarmee te dienen doelen.

Artikel 8a, derde lid, ziet op situaties waarin geen sprake is van omstandigheden die de uitvoerder kunnen worden toegerekend. Een wijziging of intrekking als bedoeld in het derde lid kan dan ook nimmer met terugwerkende kracht geschieden; de minister dient een redelijke termijn in acht te nemen en eventuele schade te vergoeden. De lengte van de in acht te nemen termijn zal afhangen van de aard van het subsidie en de gesubsidieerde activiteiten. In het algemeen zal de uitvoerder de tijd moeten worden gegund om verplichtingen die hij jegens derden is aangegaan of redelijkerwijs mocht aangaan, op zorgvuldige wijze af te wikkelen. Daarnaast is ook het aandeel van het subsidie in de middelen van de uitvoerder van belang. Naarmate de intrekking of wijziging sterker ingrijpt in de financiële situatie van de uitvoerder, zal deze immers meer tijd moeten worden gegund om zich op de nieuwe situatie in te stellen. Om dezelfde reden is ook de mate van ingrijpendheid van de wijziging van belang. Bij een algehele intrekking zal in het algemeen een langere termijn in acht genomen moeten worden dan bij een relatief geringe verlaging van het subsidiebedrag.

Overigens zijn de verplichting om een redelijke termijn in acht te nemen en de verplichting om de schade te vergoeden tot op zekere hoogte te beschouwen als communicerende vaten. Onder omstandigheden kan een kortere termijn aanvaardbaar zijn, indien de minister bereid is de daaruit voortvloeiende extra schade te vergoeden of voor zijn rekening te nemen.

Ten aanzien van de in het derde lid, onder b, genoemde grond voor wijziging of intrekking, kan nog het volgende worden opgemerkt. Met de woorden «in overwegende mate» is aangegeven dat er zwaarwegende redenen moeten zijn om de toezegging in te trekken of ten nadele van de ontvanger te wijzigen. Het enkele feit dat de minister van gedachten is veranderd, is hiervoor niet voldoende. Het moet gaan om onvoorziene omstandigheden die een zwaarwegende reden opleveren dan wel om een beleidswijziging waarvoor zwaarwegende redenen zijn aan te voeren. In

zodanig geval zal de minister vervolgens, gelet op de betrokken belangen, moeten beslissen of van de in het derde lid, onder b, bedoelde bevoegdheid gebruik zal worden gemaakt.

Intrekking of wijziging van de subsidietoezegging is uiteraard slechts mogelijk zolang het subsidie nog niet is vastgesteld. Na de vaststelling is intrekking van de toezegging zinloos, omdat daardoor de uit de vaststelling voortvloeiende aanspraak op financiële middelen niet wordt aangetast. In dit verband wordt er nog op gewezen dat, indien pas in het kader van de subsidievaststelling blijkt dat er sprake is van omstandigheden als bedoeld in artikel 8a, eerste lid, de minister niet eerst de subsidietoezegging behoeft te wijzigen, doch op grond van artikel 17, tweede lid, het subsidie kan vaststellen op een lager bedrag dan het bedrag van de toezegging. Na de subsidievaststelling is in bepaalde gevallen nog wijziging van het subsidiebedrag mogelijk. Deze gevallen zijn geregeld in artikel 17a.

Artikel 8b heeft betrekking op de bevoorschotting. De minister kan krachtens het tweede lid ter zake nadere regels stellen.

Het is overigens niet zonder meer vaststaand dat de bevoorschotting ook 100% van het subsidiebedrag zal betreffen. Het is ook mogelijk, met name bij subsidies voor projecten, dat wordt bevoorschot tot bijvoorbeeld 95% en dat het restant wordt betaald na de subsidievaststelling. Daarmee wordt ook een stimulans voor de uitvoerder ingebouwd om de nodige stukken voor de vaststelling van het subsidie in te dienen.

Bevoorschotting is mogelijk vanaf het moment dat de subsidieaanvraag is ingediend. Deze aanvraag dient dan uiteraard wel volledig te zijn en derhalve vergezeld te zijn van alle bijbehorende stukken. Overigens zal in het algemeen de bevoorschotting eerst plaatsvinden ná de subsidietoezegging. De reden om in artikel 8b de mogelijkheid te openen om reeds te bevoorschotten vanaf het moment van de aanvraag, is gelegen in het feit dat het in de praktijk soms voorkomt dat de subsidietoezegging pas plaatsvindt nadat de periode waarvoor het subsidie is bedoeld, reeds is aangevangen. Met het oog daarop geeft artikel 8b de minister de bevoegdheid om reeds vóór de subsidietoezegging voorschotten te verlenen.

Het vierde lid is ontleend aan artikel 4.2.7.5. van de Awb-derde tranche. Als overwogen wordt de subsidietoezegging met terugwerkende kracht in te trekken of ten nadele van de uitvoerder te wijzigen, ligt daaraan veelal een aan de uitvoerder toe te rekenen handeling ten grondslag. Het kan dan ongewenst zijn dat gedurende de periode van de voorbereiding van de intrekking- of wijzigingsbeschikking toch nog betalingen aan de uitvoerder moeten worden gedaan. Derhalve is voorzien in een beperkte mogelijkheid om deze betalingen op te schorten.

Onderdeel K

Deze wijziging houdt verband met de inwerkingtreding van de Awb. Verwezen wordt naar de toelichting op onderdeel G (artikel 7, eerste lid).

Onderdeel L

Door de wijziging, opgenomen in onderdeel G, onder 3, wordt bewerkstelligd dat door de uitvoerder in het werkprogramma moet worden aangegeven op welke wijze hij voornemens is te voldoen aan het in artikel 7, eerste lid, van de wet opgenomen voorschrift van een verantwoorde kwaliteit van uitvoerend werk en steunfunctiewerk. Op deze wijze kan de minister vooraf toetsen of een verantwoorde kwaliteit gewaarborgd is.

Uiteraard dient de minister ook achteraf te kunnen beoordelen of

inderdaad aan het wettelijke kwaliteitsvoorschrift is voldaan. Om die reden is aan artikel 16 toegevoegd dat in het activiteitenverslag door de uitvoerder moet worden aangegeven op welke wijze is voldaan aan het kwaliteitsvoorschrift, opgenomen in artikel 7, eerste lid, van de wet.

Indien uit het activiteitenverslag blijkt dat niet voldaan is aan het wettelijke kwaliteitsvoorschrift, kan de minister op grond van artikel 17, tweede lid, van het Besluit het subsidie vaststellen op een lager bedrag dan het bedrag van de subsidietoezegging. Dit bedrag kan nihil zijn.

Indien reeds vóór de indiening van het activiteitenverslag blijkt dat de uitvoerder, ondanks de in het werkprogramma neergelegde goede voornemens, niet voldoet aan het wettelijke voorschrift van een verantwoorde kwaliteit, heeft de minister op grond van artikel 8a, eerste lid, de mogelijkheid de subsidietoezegging in te trekken of ten nadele van de uitvoerder te wijzigen.

Onderdeel M

Voor een toelichting op de wijzigingen in artikel 17, eerste lid, die verband houden met de inwerkingtreding van de Awb, wordt verwezen naar de toelichting op de wijziging van artikel 8, eerste lid (onderdeel H). In artikel 17, eerste lid, is een termijn opgenomen waarbinnen de minister het subsidie moet hebben vastgesteld.

Het eerste en tweede lid van artikel 17 hebben betrekking op de vaststelling van het subsidie en sluiten aan bij de regeling ter zake in artikel 4.2.5.5., eerste en tweede lid, van de Awb-derde tranche.

Het normale geval is dat het subsidie wordt vastgesteld op het toegezegde bedrag. In bepaalde gevallen heeft de minister echter de bevoegdheid het subsidie op een lager bedrag vast te stellen. Dit betreffen vrijwel dezelfde gevallen als de gevallen waarin de subsidietoezegging kan worden ingetrokken of gewijzigd om redenen die aan de uitvoerder zijn toe te rekenen. Verwezen zij naar de toelichting op onderdeel I (artikel 8a).

De formulering van het nieuwe derde lid is ontleend aan artikel 4.2.5.5., derde lid, van de Awb-derde tranche. Op grond van de artikelen 4 en 5 van het Besluit kan door de minister bij de subsidietoekenning weliswaar een maximum worden vastgesteld, doch dit is niet altijd een voldoende stimulans voor een doelmatige besteding van middelen; ook zonder dat het maximum wordt overschreden, kunnen onredelijke kosten worden opgevoerd. Teneinde te voorkomen dat de minister wordt benadeeld doordat onredelijk hoge kosten worden gemaakt, is in artikel 17, derde lid (nieuw), bepaald dat bij de vaststelling van het subsidie de kosten die in redelijkheid niet als noodzakelijk kunnen worden aangemerkt, buiten beschouwing worden gelaten.

Het vijfde lid (nieuw) bevat een termijn waarbinnen het (resterende) subsidiebedrag wordt betaald. Deze betaling kan overigens in voorkomende gevallen ook geschieden door middel van verrekening.

Het nieuwe zesde lid van artikel 17 komt overeen met de regeling ter zake in artikel 4.2.7.5. van de Awb-derde tranche. Verwezen zij naar de toelichting op onderdeel I (artikel 8b).

Onderdeel N

Overeenkomstig artikel 4.2.6.2. van de Awb-derde tranche is in artikel 17a bepaald dat de subsidievaststelling slechts in drie gevallen kan worden ingetrokken of ten nadele van de uitvoerder kan worden gewijzigd. In de eerste plaats kan dit geschieden in geval van feiten of om-

standigheden waarvan de minister bij de subsidievaststelling redelijkerwijs niet op de hoogte kon zijn en op grond waarvan het subsidie lager had kunnen worden vastgesteld (onderdeel a). Dit betekent niet in alle gevallen dat de feiten of omstandigheden zich pas na de subsidievaststelling moeten hebben voorgedaan. Vooral bij wat meer complexe subsidies kan het voorkomen dat na de vaststelling correcties moeten worden aangebracht op ten behoeve van de vaststelling verstrekte gegevens, bijvoorbeeld met betrekking tot aantallen subsidiabele eenheden. In de tweede plaats is voorzien in de mogelijkheid van intrekking of wijziging in geval van kennelijke onjuistheid van de vaststelling (onderdeel b). Een zodanige onjuistheid wordt niet altijd bestreken door onderdeel a. Het is mogelijk dat bijvoorbeeld bij de vaststelling een rekenfout is gemaakt, waardoor het subsidie op een te hoog bedrag is vastgesteld.

In de derde plaats kan de beschikking tot subsidievaststelling worden ingetrokken of ten nadele van de uitvoerder gewijzigd, indien de uitvoerder na de subsidievaststelling niet heeft voldaan aan subsidieverplichtingen (onderdeel c).

Onderdeel P

Dit betreft een terminologische wijziging ten einde aan te sluiten bij de terminologie van artikel 4:4 Awb.

Onderdeel S

In artikel 9 van de wet is aan de minister de bevoegdheid verleend specifieke uitkeringen te verstrekken ten behoeve van activiteiten op de beleidsterreinen die op grond van de artikelen 4, derde lid, en 5 tot de verantwoordelijkheid van het Rijk behoren. Het is niet nodig deze bevoegdheid in het Besluit te herhalen (artikel 22, eerste lid, oud).

Blijkens de memorie van toelichting dienen in de wet onder «specifieke uitkeringen» niet alleen te worden verstaan de bijdragen van de minister aan gemeenten en provincies, maar ook de bijdragen van de minister aan derden, indien de verstrekking van die bijdragen afhankelijk is van een verstrekking van middelen door gemeente of provincie aan de betrokken derden.

De bepalingen van hoofdstuk III van het Besluit zijn toegespitst op de bijdragen aan provincies en gemeenten. Bij de in dat hoofdstuk opgenomen voorschriften is er rekening mee gehouden dat de subsidieontvanger een overheid is, waar andere voorschriften voor behoren te gelden dan voor het particulier initiatief. Om die reden is in artikel 22 geregeld dat hoofdstuk III uitsluitend betrekking heeft op uitkeringen aan gemeenten en provincies, terwijl op de uitkeringen aan derden (particulier initiatief) hoofdstuk II van overeenkomstige toepassing is.

Voor de uitkeringen in de kosten van integratieprogramma's voor verblijfsgerechtigden is vanaf 1 september 1993 in het Besluit een specifieke regeling getroffen. Deze uitkeringen hebben, anders dan de overige in artikel 22, eerste lid, bedoelde uitkeringen, het karakter van een afkoop-som, terwijl voor die uitkeringen een afwijkende aanvraag- en toekenningsprocedure is geregeld. De tweede volzin van artikel 22, eerste lid, strekt er onder meer toe te voorkomen dat de artikelen 23 tot en met 27 op deze uitkeringen van toepassing zouden zijn.

Op de desbetreffende uitkeringen is de specifieke regeling, neergelegd in de artikelen 27a tot en met 27d, van toepassing. Daarnaast zijn, ter voldoening aan artikel 10, tweede lid, onder c, d en e, van de wet de artikelen 17, zesde en zevende lid, en 17a van overeenkomstige toepassing verklaard. Ook is artikel 28 van toepassing.

Voorts is in artikel 22 de verwijzing naar het – op de «oude» Welzijnswet gebaseerde – plan vervallen. In plaats daarvan wordt verwezen naar de beleidsvoornemens die door de minister kenbaar zijn gemaakt aan de Staten-Generaal. Deze beleidsvoornemens zullen veelal kenbaar zijn gemaakt in de memorie van toelichting bij de wet tot vaststelling van het begrotingshoofdstuk van het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (en vanaf 1995 in de welzijnsnota). In dit verband zij opgemerkt dat het rijksplan Welzijnswet vanaf 1993 integraal onderdeel uitmaakt van de rijksbegroting en dat de beleidsvoornemens op de terreinen van de Welzijnswet zijn beschreven in de memorie van toelichting bij de begrotingswet. Ook voor het jaar 1994 is zulks geschied.

Onderdeel T

In artikel 23 is eveneens de verwijzing naar het plan vervallen. In plaats daarvan wordt onder meer verwezen naar de memorie van toelichting bij de wet tot vaststelling van het begrotingshoofdstuk van het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. Voor het jaar 1994 – zijn in die memorie bedragen en percentages opgenomen voor terreinen die voorheen onder de reikwijdte van de «oude» wet vielen. Er kan echter niet volstaan worden met een verwijzing naar die toelichting. De in artikel 23 bedoelde bedragen en percentages zijn namelijk voor uitkeringen op met name de terreinen die voorheen niet onder de reikwijdte van de Welzijnswet vielen, veelal niet in vorenbedoelde memorie opgenomen. Voor zodanige uitkeringen zullen de bedragen of percentages worden aangegeven in een ministeriële regeling.

In artikel 23 is voorts de termijn van vier jaren vervallen. In de Welzijnswet 1994 is een zodanige termijn niet langer opgenomen. Zoals in de memorie van toelichting bij die wet is opgemerkt, wordt op dit punt volledig aangesloten bij de Gemeentewet en de Provinciewet. Dit betekent dat het verstrekken van specifieke uitkeringen voor een periode, langer dan vier jaren, mogelijk is, mits dit door de minister gemotiveerd wordt en ook overigens de in voornoemde wetten ter zake opgenomen bepalingen worden nageleefd.

Onderdeel V

Indien de minister positief op een aanvraag om een uitkering beslist, volgt een beschikking, houdende een toezegging. Door de minister worden vervolgens voorschotten verstrekt. Op de bevoorschotting is artikel 8b, tweede tot en met vierde lid, van overeenkomstige toepassing. Op de intrekking of wijziging van de beschikking tot toezegging van de uitkering is artikel 8a van overeenkomstige toepassing. Verwezen wordt dan ook naar de toelichting op die artikelen (onderdeel I).

Onderdeel W

In artikel 26, tweede lid, is een termijn opgenomen, waarbinnen de minister de uitkering dient vast te stellen.

Op de vaststelling, de betaling, de opschorting van de betaling en de terugvordering, is de in de artikelen 17 en 17a ter zake voor subsidies opgenomen regeling van overeenkomstige toepassing. Een uitzondering is gemaakt voor de bepaling in artikel 17, derde lid (nieuw). De reden hiervoor is dat er van moet worden uitgegaan dat de gemeenten en provincies steeds zullen zorgdragen voor een doelmatige besteding van de middelen; een stimulans zoals opgenomen in artikel 17, derde lid (nieuw), wordt dan ook niet nodig geoordeeld.

Onderdeel Y

De bevoegdheid van de minister om op het terrein van de integratie van verblijfsgerechtigden stimuleringsuitkeringen aan gemeenten te verstrekken, vloeit reeds voort uit de wet. Een uitdrukkelijke bevoegdheidsverlening als opgenomen in artikel 27a, eerste lid (oud), van het Besluit is dan ook overbodig en om die reden geschrapt.

Voorts is in de derde volzin van het eerste lid (nieuw) de verwijzing naar artikel 13, tweede lid, van de «oude» wet geschrapt.

Het vijfde lid kan vervallen, nu op grond van artikel 22, eerste lid (nieuw), de in de artikelen 17, zevende lid, en 17a, neergelegde regeling ter zake van de wijziging en intrekking van de beschikking alsmede de terugvordering van teveel betaalde middelen, van overeenkomstige toepassing is verklaard. Indien het integratieprogramma niet voldoet aan de daartoe door de minister gestelde regels, kan de beschikking tot toekenning van de uitkering overeenkomstig artikel 17a, eerste lid, onder c, worden ingetrokken en kunnen de reeds (teveel) betaalde gelden overeenkomstig artikel 17, zevende lid, worden teruggevorderd.

Wat betreft de vervanging van «opvangprogramma» door «integratieprogramma» wordt verwezen naar de toelichting op onderdeel A van het onderhavige Besluit.

Onderdeel AA

In verband met artikel 4:13 van de Awb is in artikel 27d, eerste lid, een termijn opgenomen, waarbinnen door de minister op de aanvraag moet worden beslist.

Ter voldoening aan artikel 10, tweede lid, onder c, van de wet is in het tweede lid een regeling opgenomen omtrent de betaling van de in de artikelen 27a en 27b bedoelde uitkeringen.

Onderdeel BB

De in artikel 29 (oud) opgenomen overgangsbepaling is uitgewerkt en kan om die reden worden geschrapt.

Artikel 29 (nieuw) bepaalt dat de hoofdstukken I en III inhoudende o.a. bepalingen ten aanzien van het verstrekken van uitkeringen – niet van toepassing zijn op uitkeringen die door de minister worden verstrekt op grond van een met een gemeente gesloten overeenkomst inzake het bieden van opvang aan asielzoekers of houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf. Op grond van artikel 13, tweede lid, van de «oude» Welzijnswet zijn namelijk met gemeenten overeenkomsten gesloten inzake de opvang van asielzoekers en de daarvoor aan de gemeenten uit te keren financiële middelen (ook wel ROA-overeenkomsten genoemd). Op grond van artikel 13, tweede lid, van de «oude» wet dienden de voorwaarden waaraan de gemeenten ten aanzien van de betrokken activiteiten moeten voldoen alsmede de wijze van vaststelling van de hoogte van de uitkering aan de gemeente en de wijze van uitbetaling, in zodanige overeenkomsten te worden geregeld. Op zodanige uitkeringen was het Besluit derhalve niet van toepassing. Nu in de Welzijnswet 1994 geen bepaling in de zin van voornoemd wetsartikel is opgenomen, is het Besluit ook van toepassing op uitkeringen die worden verstrekt op basis van door de minister met gemeenten of provincies gesloten overeenkomsten.

In het verleden zijn met vrijwel alle gemeenten overeenkomsten gesloten omtrent de opvang van asielzoekers, welke overeenkomsten thans

nog gelden. Ook zijn (in afwachting van een wettelijke verankering van een aparte voorliggende voorziening op de Algemene Bijstandswet) met een aantal gemeenten overeenkomsten gesloten voor de opvang van houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf. In deze overeenkomsten zijn overeenkomstig artikel 13, tweede lid, van de «oude» wet afspraken gemaakt omtrent de wijze van vaststelling en uitbetaling van de uitkering en de voorwaarden waaraan gemeenten moeten voldoen, welke afspraken afwijken van de bepalingen van het Besluit.

In verband met de door het kabinet met de VNG en het IPO gemaakte afspraken over wijzigingen in het opvangmodel, zal op termijn de gemeentelijke opvang van asielzoekers (decentrale opvang) worden beëindigd. Het is de bedoeling dat vanaf 1 januari 1995 geen nieuwe overeenkomsten met gemeenten meer worden afgesloten omtrent de decentrale opvang van asielzoekers, terwijl de bestaande decentrale opvang zal worden afgebouwd.

Voorts is het de bedoeling dat per 1 januari 1995 wettelijk een voorliggende voorziening voor de houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf wordt geregeld. Ook voor deze groep zullen naar verwachting dus vanaf 1 januari 1995 geen nieuwe overeenkomsten meer worden afgesloten.

Gezien het vorenstaande is in artikel 29 bepaald dat de hoofdstukken I en III niet van toepassing zijn op de uitkeringen die aan gemeenten worden verstrekt op grond van overeenkomsten die de minister vóór 1 januari 1995 met een gemeente heeft gesloten omtrent de (decentrale) opvang van asielzoekers of houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf.

Onderdeel CC

Artikel 29a heeft betrekking op stimuleringsuitkeringen voor kinderopvang. De Stimuleringsmaatregel kinderopvang 1991-1993 expireert op 31 december 1993. Besloten is nogmaals voor een periode van twee jaar, derhalve tot 1 januari 1996, door middel van uitkeringen aan gemeenten de totstandkoming van kinderopvangvoorzieningen van rijkswege te stimuleren.

Naast vorenbedoelde stimuleringsuitkeringen aan gemeenten kunnen ook aan provincies (en vier grote steden) stimuleringsuitkeringen worden verstrekt. Deze uitkeringen worden verstrekt ter stimulering van de totstandkoming van meldpunten kinderopvang alsmede ter stimulering van andere ondersteuningsactiviteiten ten behoeve van kinderopvang.

Ten aanzien van het eerste lid van artikel 29a wordt het volgende opgemerkt.

In artikel 24, eerste lid, is bepaald dat de aanvraag voor een specifieke uitkering 13 weken voor de aanvang van de periode waarop deze betrekking heeft, moet worden ingediend. Op grond van dat artikellid zou de aanvraag voor 1994 begin oktober 1993 bij de minister moeten zijn ingediend. Nu vóór oktober 1993 nog geen duidelijkheid bestond omtrent de nieuwe stimuleringsmaatregel, kan niet de voorwaarde worden gesteld dat de aanvragen reeds begin oktober 1993 binnen moeten zijn. In het eerste lid is daarom als indieningsdatum 1 februari 1994 opgenomen. De gemeenten en provincies zijn ruim te voren van deze datum op de hoogte gesteld.

In de Stimuleringsmaatregel kinderopvang 1991-1993 was in principe geen sprake van een jaarlijkse gemeentelijke aanvraag, maar van een éénmalige aanvraag om een uitkering, welke uitkering doorgaans betrekking had op de gehele stimuleringsperiode. Overeenkomstig deze systematiek is thans in artikel 29a, eerste lid, bepaald dat een aanvraag voor een uitkering ter stimulering van de totstandkoming van kinderopvang-

voorzieningen door een gemeente wordt aangevraagd voor de jaren 1994 en 1995 te zamen. Ingevolge het tweede lid dient de verantwoording van zodanige uitkeringen te geschieden vóór 1 november 1996.

In artikel 24, tweede lid, is aangegeven waaruit de aanvraag van een uitkering moet bestaan. Om te kunnen beoordelen of aan een gemeente een uitkering ter stimulering van kinderopvangvoorzieningen zal worden verstrekt, is het merendeel van de in dat artikellid genoemde gegevens echter niet van belang. Daarentegen zijn wel andere gegevens van belang om de hoogte van de desbetreffende uitkering te kunnen bepalen. Om die reden is in het eerste lid bepaald dat artikel 24, tweede lid, niet van toepassing is op gemeentelijke aanvragen van een uitkering ten behoeve van de stimulering van kinderopvangvoorzieningen. Het ligt in het voornemen om krachtens het derde lid van artikel 29a bij ministeriële regeling te bepalen welke gegevens door de gemeenten bij een aanvraag moeten worden verstrekt. Het derde lid van artikel 29a is overigens zodanig geformuleerd dat in de ministeriële stimuleringsmaatregel voor de jaren 1994 en 1995 ook andere regels ten aanzien van de aan gemeenten of provincies te verstrekken stimuleringsuitkeringen kunnen worden gesteld. Gedacht zou bijvoorbeeld kunnen worden aan bepalingen inzake de ouderbijdragen.

Onderdeel DD

Artikel 31 kan vervallen, aangezien de bekendmaking van ministeriële regelingen in algemene zin in de Bekendmakingswet is geregeld.

Teneinde onduidelijkheid te voorkomen, wordt in artikel 31 (nieuw) uitdrukkelijk aangegeven dat het onderhavige besluit een nieuwe wettelijke grondslag heeft in artikel 10, eerste lid, van de Welzijnswet 1994.

Onderdeel EE

Artikel 32 is uitgewerkt en kan om die reden vervallen.

Artikel II

Aangezien de reikwijdte van de Welzijnswet 1994 breder is dan die van de «oude» wet, kunnen door de minister subsidies en uitkeringen worden verstrekt ten behoeve van een aantal activiteiten die voorheen niet onder de Welzijnswet vielen. Ten aanzien van met name de subsidies voor activiteiten op de terreinen welzijn gehandicapten en welzijn ouderen alsmede subsidies ten behoeve van internaten voor kinderen van binnenschippers en kermisexploitanten waren bij ministeriële regeling bekostigingsregels vastgesteld.

Zoals in het algemeen deel van de onderhavige nota van toelichting is opgemerkt, is het de bedoeling dat het Besluit met ingang van 1 januari 1995 geheel wordt herzien. Om te voorkomen dat de uitvoerders van vorenbedoelde activiteiten in drie opeenvolgende jaren met drie verschillende bekostigingssystemen zouden worden geconfronteerd, is in het eerste lid van artikel II een overgangsbepaling opgenomen op grond waarvan voor voornoemde activiteiten in 1994 dezelfde bekostigingsregels van toepassing zijn als in 1993.

Niet op alle terreinen waarmee de reikwijdte van de Welzijnswet 1994 is verbreed, waren bij ministeriële regeling echter bekostigingsvoorschriften gesteld. Op subsidies en specifieke uitkeringen voor activiteiten waarvoor in 1993 niet zodanige voorschriften golden, zal per 1 januari 1994 het Besluit van toepassing zijn. Hierop dient evenwel een uitzondering te worden gemaakt voor subsidies en uitkeringen voor het jaar 1994 die al vóór de datum van inwerkingtreding van het onderhavige besluit zijn toegezegd. In zodanig geval zijn in de toezeggingsbeschikking reeds individuele bekostigingsvoorschriften geformuleerd. Deze voorschriften

zullen in het algemeen niet gelijk zijn aan de bepalingen van het Besluit. Aangezien het niet zorgvuldig wordt geoordeeld om aan de desbetreffende subsidies en uitkeringen naderhand andere voorwaarden te verbinden dan bij de toezeggingsbeschikking is geschied, is in het tweede lid van artikel II geregeld dat daarop in plaats van de hoofdstukken I en II dan wel I en III van het Besluit, de door de minister gestelde subsidievoorschriften van toepassing zijn.

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona